

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede retsakt annulleres i sin helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet imod Kommissionens afgørelse C(2018) 3410 final af 25. maj 2018, vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF⁽¹⁾, vedrørende BE/2018/2073: Engrosmarkedet for lokal netadgang på et fast sted i Belgien, BE/2018/2074: Engrosmarkedet for central netadgang på et fast sted, for så vidt angår masseforhandlede produkter i Belgien, og BE/2018/2075: Engros TV-transmission i Belgien.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 7, stk. 4, i direktiv 2002/21/EF og misbrugte sine skønsbeføjelser, idet den ikke indledte en fase II undersøgelse.
 - I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionen udtrykte flere betænkeligheder vedrørende den belgiske nationale tilsynsmyndigheds definition af markedet.
 - Sagsøgeren har videre gjort gældende, at Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 4, i direktiv 2002/21/EF skal indlede en fase II undersøgelse, hvis den nærer alvorlig tvivl om en foreslået regulerende foranstaltning.
2. Andet anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen undlod at anføre grundene til dens konklusion om, at den valgte definition af markedet ikke ændrer det reguleringsmæssige resultat.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den anlagde det synspunkt, at den kunne beslutte ikke at indlede en fase II undersøgelse med den begrundelse, at den definition af markedet, som Kommissionen fandt mere passende, angiveligt ville føre til det samme reguleringsmæssige resultat som det, der blev foreslået i udkastet til foranstaltningen. Den passende definition af markedet ville nødvendigvis have ændret sagsøgerens retlige stilling.
3. Tredje anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen undlod at efterkomme de processuelle garantier i direktiv 2002/21/EF.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at det udkast til foranstaltningen, som den belgiske nationale tilsynsmyndighed indgav til Kommissionen, indeholdt en definition af markedet, som ikke havde været genstand for en offentlig høring som krævet i henhold til artikel 6 og artikel 16, stk. 6, i direktiv 2002/21/EF.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte processuelle krav ved at kommentere et forslag, som ikke havde været genstand for en offentlig høring.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT 2002, L 108, s. 33).

Sag anlagt den 2. august 2018 — WV mod EEAS

(Sag T-471/18)

(2018/C 364/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: WV (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 27. november 2017 med referencen »eeas.ba.hr.3(2017)6459331« truffet af [fortroligt]⁽¹⁾ om tilbageholdelse af løn for 72 kalenderdage til skade for sagsøgeren annulleres.
- Om fornødent annulleres den udtrykkelige afgørelse om afslag af 2. maj 2018 (»eeas.ba.hr.3/ld(2018)2309062«) efter den af sagsøgeren den 3. januar 2018 indgivne klage.
- Det fastslås, at de beløb, der skal tilbagebetales til sagsøgeren efter denne annullation, skal forhøjes med morarenter med en sats på 5 % årligt eller med en anden af Retten fastsat sats, beregnet på datoen for den faktiske tilbagebetaling og svarende til datoerne for de foretagne tilbageholdelser.
- EEAS tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 134 i procesreglementet for Den Europæiske Unions Ret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende vedrørende tilsidesættelse af personalevedtægtens artikel 1e, stk. 2, artikel 12, 12a, 21, 25, 26, 55 og 60, af bistands- og omsorgspligten, af princippet om god forvaltning, og en tilsidesættelse af artikel 1 og 2 i bilag IX til personalevedtægten samt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1). Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig en tilsidesættelse af bl.a. artikel 41, 47 og 52 i chartret om grundlæggende rettigheder, af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og af retten til kontradiktion, tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og retsmisbrug og procedurefordrejning, og herudover en åbenbar tilsidesættelse af princippet om berettigede forventninger og princippet om processuel ligestilling. Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af det princip, der pålægger forvaltningen kun at træffe afgørelse på basis af lovlige grunde, dvs. grunde, der er relevante og ikke behæftede med et eller flere åbenbart urigtige faktiske eller retlige skøn, og en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, af audi alteram partem og retssikkerhedsprincippet, samt en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 10. august 2018 — XF mod Kommissionen

(Sag T-482/18)

(2018/C 364/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: XF (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 2. oktober 2017, hvori det afslås at tildele ham bosættelsespenge i anledning af hans flytning og tiltrædelse af tjenesten ved EEAS' hovedsæde.